

Sygn. akt V KKN 645/98

W Y R O K
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2001 r.

Sąd Najwyższy w Warszawie - Izba Karna na rozprawie w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia SN – Henryk Gradzik

Sędziowie: SN – Józef Dołhy (spr.)

SN – Marek Sokołowski

Protokolant – Michał Wierzbowski

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej – Waldemara Smardzewskiego

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2001 r.

sprawy **R. K. i K. W.**

oskarżonych z art. 80 § 1 i art. 94 § 1 w zw. z art. 5 uks

z powodu kasacji, wniesionej przez pełnomocnika Urzędu Celnego w L.

od wyroku Sądu Wojewódzkiego w L.

z dnia 16 lipca 1998 r., sygn. IV Ka [...]

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w L.

z dnia 29 stycznia 1998 r., sygn. Kws [...]

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym Sądowi Okręgowemu w L.;

zarządza zwrot na rzecz Urzędu Celnego w L. opłaty kasacyjnej.

U Z A S A D N I E N I E

Sąd Rejonowy w L. wyrokiem z dnia 29 stycznia 1998 r. uznał K. W. i R. K. za winnych tego, że dnia 15 listopada 1995 r. w S., przekraczając granicę z Niemiec do Polski, działając wspólnie i w porozumieniu, zaniżyli wartość zgłoszonego do odprawy celnej samochodu osobowego marki „F. [...]”, przez co narazili Skarb Państwa na uszczuplenie cła w kwocie 3.633,40 złotych i podatku w kwocie 3.996,40 złotych, tj. popełnienia przestępstwa skarbowego określonego w art. 80 § 1 uks i art. 94 § 1 uks w zw. z art. 5 uks, i za to na mocy art. 80 § 1 uks w zw. z art. 5 uks i art. 37 § 1 kk wymierzył oskarżonym kary po 2.500 zł grzywny, a na podstawie art. 57 § 2 i 4 kk w zw. z art. 2 uks stosując nadzwyczajne złagodzenie kary odstąpił od wymierzenia kary dodatkowej przepadku samochodu osobowego „F. [...]” i nakazał jego zwrot K. W..

Powyższy wyrok zaskarżył apelacją obrońca oskarżonych. Zarzucając obrazę przepisów prawa procesowego i błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, skarżący wniósł o zmianę wyroku przez uniewinnienie oskarżonych.

Sąd Wojewódzki w L. wyrokiem z dnia 16 lipca 1998 r. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uniewinnił oskarżonych K. W. i R. K. od zarzutu popełnienia przypisanego im czynu.

Od tego wyroku kasację na niekorzyść oskarżonych K. W. i R. K. wniósł pełnomocnik Urzędu Celnego w L., zarzucając „rażące naruszenie prawa mające

istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, a w szczególności przepisów art. 7, 167 i 366 § 1 kpk, przez dowolną ocenę przeprowadzonych dowodów oraz nie przeprowadzenie dowodu z urzędu na okoliczność treści nieczytelnego zdaniem sądu faxu oraz nieprawidłowy przebieg postępowania, w wyniku czego nie zostały wyjaśnione wszystkie istotne okoliczności sprawy”. W konkluzji autor kasacji wnosił o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy sądowi odwoławczemu do ponownego rozpoznania.

Na rozprawie kasacyjnej prokurator Prokuratury Krajowej poparł kasację pełnomocnika Urzędu Celnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie, bowiem zaskarżony wyrok istotnie zapadł z rażącą obrazą powołanych w niej przepisów procesowych. Przede wszystkim słuszny jest zarzut obrazu art. 7 kpk, a w konsekwencji również art. 424 § 1 pkt 1 kpk, jeśli się uwzględni, że sąd odwoławczy dyskwalifikując ustalenia faktyczne poczynione przez sąd pierwszej instancji uniewinnił oskarżonych od popełnienia przypisanego im czynu, zaś swoją decyzję uzasadnił w sposób nader lakoniczny, ograniczając się w zasadzie do rozważenia kwestii wiarygodności faktur zakupu samochodu, natomiast nie wskazał przyczyn, dla których odmówił wiarygodności dowodom przemawiającym przeciwko oskarżonym, ani też nie rozważył istoty postępowania celnego i podatkowego.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntował się pogląd, że w sytuacji gdy sąd odwoławczy zmienia ustalenia faktyczne przyjęte za podstawę zaskarżonego wyroku, uzasadnienie wyroku sądu odwoławczego powinno zawierać szczegółową analizę materiału dowodowego z wyraźnym podkreśleniem, dlaczego ustalenia sądu pierwszej instancji uznane zostały za błędne oraz jakie fakty sąd ad quem przyjął za udowodnione lub nie udowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego nie podzielił

dowodów przeciwnych. W zakresie bowiem zmiany wyroku sądu meriti sąd odwoławczy powinien stosować się do ogólnych zasad uzasadniania wiążących sąd pierwszej instancji. Ograniczenie zaś uzasadnienia w takim wypadku do odwołania się do argumentacji przedstawionej w uwzględnionej skardze apelacyjnej, z pominięciem rzeczowej analizy zebranych dowodów oraz brakiem ustosunkowania się do ustaleń i ocen przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, jest rażącym naruszeniem przepisów art. 424 i art. 457 § 2 kpk.

Powyższych wymagań nie spełniają pisemne motywy wyroku Sądu Wojewódzkiego w L. z dnia 16 lipca 1998 r. i już z tego powodu wyrok ten podlegał uchyleniu w postępowaniu kasacyjnym.

Istotne wątpliwości nasuwają wyprowadzone przez sąd odwoławczy wnioski co do wiarygodności rachunków zakupu samochodu marki „F. [...]”. Przedmiotem oceny były trzy rachunki różniące się co do ceny samochodu: dwa przedstawione przez oskarżonych – k. 3, 75 i tłumaczenie k. 23 i 76, jeden uzyskany przez Urząd Celny – k. 3 i tłumaczenie k. 22. W celu wyjaśnienia różnic ceny sprzedaży sąd pierwszej instancji na rozprawie w dniu 4 września 1997 r. podjął postanowienie dowodowe (k. 109 – 110), lecz zamierzonego dowodu nie przeprowadził (k. 111). Sąd odwoławczy w swoich rozważaniach kwestię powyższą zupełnie pominął. W tych warunkach uznanie, iż w sprawie zaistniały nie dające się usunąć wątpliwości, było oczywiście przedwczesne.

Poza rozważaniami sądu odwoławczego znalazły się również kwestie związane z istotą postępowania celnego i podatkowego w wypadku sprowadzenia z zagranicy samochodu osobowego.

Wskazane uchybienia uzasadniają konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym Sądowi Okręgowemu w L..

Przewodniczący: SSN (Henryk Gradzik)

Sędziowie: SN (Józef Dołhy)

SN (Marek Sokołowski)

aw

f/es